

GAZETA LWOWSKA.

W. Piątek

N^{ro}. 51.

3. Maia 1822.

Wiadomości krajowe.

Kurs Wiedeński z dnia 24go Kwietnia; Obligacje długu Stanu 5 procentowe w M.R. 74 1/4 — Obligacje na pożyczkę do wygrania przez losy z r. 1820 za 100 ZR. M.R. 107 1/4 — Obligacje na pożyczkę do wygrania przez losy z r. 1821 za 100 ZR. M. R. 92 1/2 — Certyfikaty na pożyczkę z r. 1821, za 100 ZR. w M. R. — Obligacje bankowe Wiedeńskie 2 1/2 proc. w M. R. — Kurs na Augsburg za 100 Kurr. 99 5/8 Uso. — Moneta konwencyjna za 100: 249 7/8. — Akcye bankowe, jedna po 659 1/5 M. R.

Wiadomości zagraniczne.

Hiszpania.

Z Madrytu d. 27. Marca. — W Aranjuez były małe zaburzenia, lecz takowe wkrótce zaspokoiono. W Walencji także pod 20. b. m. zaszyły nieporozumienia między uczniami i wojskiem, do uspokojenia których aż inne wojsko ściągnąć musiano; pokóy jednak izgoda są przywrócone.

Jak mówią Pan Salvata obrany będzie Przesem Stanów na miesiąc Kwiecień. Generał Kastanos został oddalonym ze szpizby przez Stany z powodu, że podpisał dekret śmierci na Jenerała Lacy.

Wielka Brytania i Irlandya.

Z Londynu d. 6. Kwietnia. — Wczoray przybył tu Wice-Hrabia Chateaubriand, Posel Francuzki przy Dworze naszym. Mieszka w tym samym pałacu, który zajmował Xiążę Decazes; lecz go wspaniale ozdobić i wypoznać rządząca każat.

Przesztoroczne dochody skarbowe w Anglii były większe o million 261,235 funtów szterlingów (12 millionów 612,350 ZR.), niż w r. 1820.

Zawczasem sądzono, iż użyte środki przedko przytłumia rozruchy w Irlandyi. Inaczey ewszęd dzieie się, lubo gazety ubarwiaią tamaczny stan rzeczy i o wielu wypadkach nie donoszą. Bezprawia grozą coraz większém niebezpieczeństwem. Przy zagaieniu sądu w Killenny rzekł przyduiący sędzia: »Umieszcza-

ne w pismach publicznych wiadomości o popełnianych bezprawiach są dalekie od prawdy. Włóscianie i buntownicy przewodzą w Hrabstwie Limerick; dzierżawcy, właściciele i obywatele musieli się w domach swoich, iak w twierdzach, oszańcować. Nie masz już żadnego towarzyskiego związku, żadnego zaufania. Codzien zdarzają się naywiększe zbrodnie. Rabunek, podpalania, zabóystwa, a nawet tortury, przynuszające do wyznań, są orężem, którego wieśniacy używają. Nic nie opuszczają, co tylko ludzi na dzikie zwierzęta zamienić może.« — Napróžno sądy okazują naywiększą surowość. W przeciągu 4 miesięcy stracono w Hrabstwie Limerick przeszło 30 ludzi, więcey niż 60 wywieziono z kraju i tyleż prawie osadzono w więzieniu. Nie boją się hultaje ani prawa, ani woyska; wzmagają się zabóystwa i rabunki.

Francya.

Z Paryża d. 8. Kwietnia. — W Rennes uwięziono blisko 12 wspólników Jenerała Berton.

Listy prywatne donoszą o odkrytym spisku osady w Metz, dodając, iż tam wielu woyskowych uwięziono.

Czytamy w Gazecie codzienney (*Quotidienne*), iż chciano zbuntować osadę w Strazburgu. Lecz iak wszędzie tak i tam, wi-chryciele znaleźli wiernych poddanych, którzy natychmiast wyiawili okropne zamysły, do których chciano ich wplątać. Uwięziono niemało różnych osób. Śledzą hersztów. Spokojność w Strazburgu nie była wcale przerwana.

Użyte w Tuluzie środki na utrzymanie porządku sprawiły dobry skutek. Wszakże d. 31. Marca blisko 200 uczniów biegatło po ulicach. Dowódcami ich byli dway uczniowie nierównie starsi od innych, którzy należeli także do rozruchow w roku 1820. Uwięziono ich, i spokojność przywrócono. Teatr i szkoła prawy są jeszcze zamknięte.

Od granic Francuzkich d. 9. Kwietnia. — W Strazburgu uwięziono wielu Offi-

cérów artylerji, co iak się zdaie, nastąpi i w innych miastach.

Z Paryża d. 10. Kwietnia. — Jenerał Donnadien, mianowany dowódcą wojska naszego, które rozciąga kordon przy granicy Hiszpańskiej, wyedzie ztąd za kilka dni do przeznaczanego sobie miejsca. — Kilka oddziałów wojska odebrało rozkaz udania się do Pireneów.

Z domu Prefektury sprowadzono do zbrojowni tutejszey 8 pak z wysledzonemi i zabranemi karabinami i palaszami. Nie ogłoszono jednak, gdzie ie znalezione. Toż samo uczyniono z zabranemi dawniey 27 pakami broni.

Na posiedzeniu Izby Deputowanych dnia 3. P. Boscal de Reats, ukończył swoją mowę o Koloniach i zamknął ją wnioskiem, aby oszczędność i 1,200,000 franków na Kolonii Senegal zaprowadzić i dowodził że utrzymanie Kolonii jest bardzo korzystne dla Francyi. Następnie wszedł na mównicę P. Benjamin Constant żądając bliższego objaśnienia o handlu niewolnikami.

Hrabia Baublanc odezwał się następnie, wnosząc, że poprzedni mówca oddalił się od zapytania, albowiem rozdział budżetu Ministerstwa morskiego mówi o Koloniach, a nie o handlu niewolników: z tém wszystkiem co się tyce ostatniego, Rząd zajmuie się najsilniey środkami położenia temu tamy. Daley mówca wytkadał iak wiele korzyści Kolonie dla Francyi i we względnie przemysłu i wewnętrznego handlu przynoszą, a w koncu zrobił porównanie między korzyściami iakie Antyllie i Indyie wschodnie wskazują; utrzymywał nadto, że gdyby Anglija między obiedwoma temi Koloniami wybierać miała, i tylko jedną z nich zachować musiała, pewien iest, żeby poświęciła Indyie a wzięła Jamaikę. Wniosek ten, który mówca na sławnym dziele: Brughama w polityce Kolonialney Mocarstw Europejskich, wspierał, niezgadzał się iednak z opinią prawey strony.

Po Panu Baublanc mówili PP. Laisne Villeveque i Lameth. Następnie Pan Foy wnosil, że summa na roboty obrony w Koloniach, w stosunku z tym co przeznaczono na fortyfikacyie wewnątrz Francyi, była zbyt czną.

Minister Marynarki znajdował, że wydatki na kosza obrony Kolonii są ieszcze za małe, i żądał, że szczupłość dochodów krajowych nie dozwala ich powiększyć; bronił Kolonii Mana, a co się tyce handlu niewolników mniemał, że w tym mnię o surowsze kary iak o ścisły dozór chodzić powinno. Że

Francyja na ten zamiar utrzymie kilka okrętów, które zawsze nad brzegami Afryki i krajów i podobnemu handlowi przeszkadza; że teraz właśnie 54 okrętów podeyrzanych w tęp mierze, było zatrzymanych i z nich 22 skazano na karę, 14 uwolniono, a 18 iest ieszcze pod sądem. — Gdy nareszcie PP. Manuel i Lainé ieszcze w tym samym przedmiocie przymówili się, wszystkie proiekta zmniejszenia odrzucono, a rozdział 4 i ostatni budżetu Ministerstwa morskiego przyjęto.

Na posiedzeniu dnia 4. przystąpiono do budżetu Ministerstwa skarbu; z którego rozdział 1. stanowiący na opłaty dożywotnie 10 millionów 400,000 franków, niemnię rozdział 2 na pensyie 64 milliony 421,800 frank. bez żadney sprzeczki przyjęto. Przystąpiwszy do rozdziału trzeciego obejmującego summę 10 millionów na procenta od kaucyi żądał wprawdzie P. Bogue oszczędności, lecz takową odrzucono, i rozdział ten w całości przyjęto. Podobnież co do rozdziału 4 przeznaczającego na wydatki służby i negocyacyi 11 millionów 500,000 frank. P. Syries proiektował oszczędzenie na 1,700,000 frank. lecz wniosku iego nieprzyjęto, i rozdział w osnowie budżetu zatwierdzono. Rozdział 5. obejmujący pożyczkę od 12 milionów na zapłacenie procentu od 100 millionów frank. obcym Mocarstwom zapłaconych 1,500,000 frank., przyjęty także został po małych sporach.

Po Panu Foy rozwinął sweie myśli P. Laisne de Villeveque; po nim zaś wszedł do mównicy Minister skarbu, zbiał zrobionemu zarzuty, i oświadczył, że iuz Rząd od dawna tym się zatrudnia, aby dotacyie Parów prawem obwarować, i że tylko ważnieysze przeciety nie dozwolily tego dotąd uzupełnić. — Gdy przyszło do głosowania wszystkie proiektywane oszczędności odsunięto, a 6 rozdział w zupełności przyjęto.

Na posiedzeniu dnia 6. Kwietnia rozbie-rano daley budżet Ministerstwa skarbu. — Rozdział 7 zawierał na Izbę Deputowanych 800,000 franków; odłożono iego decyzyją, dopóki Komisya nie przedstawi wydatków tęp Izby. — Artykuł 8. wyznaczający za krzyże legii honorowej 3,400,000 bez sprzeczek przyjęto; artykuł 9 na Izbę obrachunkową 1,256,300 frank. dał powód wielu Deputowanym do powstania przeciw tęp Izbie, iż im żadnych wyjaśnień i dowodów udzielić nie chciała, po długiey iednak dyskussyie rozdział ten bez odmiany przeszedł. — Rozdział 10. stanowił na administracyię menniczną 599,800 frank. — Pan Chauvelin wnosil, iż mennice po Departamentach są nie-

potrzebne; że z 60 rzemieślnikami w mennicy Paryżkiej można wybić tak w złocie jak i srebro 2 miliony na dzień, czyli 600 milionów rocznie, a zatem pięć razy więcej jak dotąd wybijano. — Minister skarbu zdając sprawę o mennicy wykazał, iż od 28. Marca 1803 aż do tegoż dnia r. 1822 mennica Paryżka wybiła 774,000,000 frank. w złocie, a 594,000,000 w srebrze; w tymże samym zaś czasie mennice Departamentowe 148,000,000 w złocie i 578,000,000 w srebrze. — Rozdział ten przyjęto jednogłośnie, iak również i rozdział 11 na wystawienie domu mennicznego w Nantes, 50,000 frank. niemnięj rozdział 12. na Komitet rewizyjny likwidacyi zaległości 66,000 frank. Z kolei kiedy przyszedł rozdział 13 na układowanie katastrów podatkowych milion franków. P. Girardin sprzeciwił się temu wydatkowi, iako na czynności nieprowadzone w duchu prawa, a zatem szkodliwe dla obywatela, z tēm wszystkiem wniosek jego niepoparty odrzucony został, a po przyjęciu rozdziału 13. obradę rozwiązano.

R o s s y i a.

W dodatku do Gazety Petersburskiej, *de Conservateur Impartial* do ukazu Cesarzskiego z d. 12. Marca, względem urządzenia handlu w Państwie Rossyjskiem, udzielonego w ostatnim Numerze (50.) Gazety naszej, dołączony jest drugi Ukaz: Do Ministra Finansów w brzmieniu następującem:

»Dobro przemysłu i handlu Państw Naszych powodowało Nas do ogłoszenia nowęj Taryfy. Chcąc jednak zachować Prussom korzyści, iakie im zapewniła konwencya z d. 7. (19.) Grudnia 1818, aż do końca bieżącego roku, w którym to czasie przeciągu, obadwa Rządy będą mogły zgodzić się na środki stonowiące ostateczne między obudwoma krajami stosunki handlowe, rozkazujemy co następuje:

Art. 1. Przez cały ciąg bieżącego roku 1822, wyrobki rękodzielni Pruskich, lniane, konopne, wełniane, skórzane, nie będą podlegać przy wchodzie swoim do Państwa, iak tylko opłatom wskazanym taryfą oznaczoną lit. E, dołączoną do aktu dodatkowego z d. 7 (19) Grudnia 1818.

Art. 2. Sukna fabrykacyi Pruskiej, będą również miały przez cały ciąg roku 1822 wolność tranzytu, nadaną przez Ukazy Nasze z d. 10. Maia 1817, z d. 15. Maia i 3. Grudnia 1818, i z d. 15. Grudnia 1820; aby zaś wyjątki niniejszym Ukazem dla Pruss uczynione, nie ułatwiały przemycania przedmiotów, którym wchód przez nową taryfę wzbroniony był, wydaliliśmy rozporządzenie wskazujące formalności, iakim ulegać mają przedmioty

wyż wymienione fabrykowane, w krajach Pruskich, aby używać przywilejów, które im zachowujemy ieszcze na rok 1822.

Art. 3. Dla teyże samęj przyczyny rzeczony artykuły nie będą mogły bydź wprowadzane do Państw Naszych, iak tylko w ilościach oznaczonych w następującęj sposób:

Wyrobki lniane i konopne:

Pięćset pudów czystęj wagi.

Wyrobki wełniane:

Siedm tysięcy pudów.

Wyrobki skórzane:

Ilość, której wartość ceny fabrycznej nie może przenosić miliona rubli assygnacyynych.

Sukna przeznaczone do Chin:

Sześćkroć sto tysięcy arszynów.

W tych ilościach nie mają bydź obięte wyrobki lniane, konopne, wełniane i skórzane, któreby weszły do Rossyi przed weyściem w wykonanie nowęj taryfy.

Art. 4. To, co przewyższy pomienione ilości, ulegać powinno ogólnym rozporządzeniom nowęj taryfy.

Art. 5. To, coby pomienionych ilości w transportach wchodowych roku bieżącego nie doszło, nie będzie już od d. 1. Stycznia 1823 używać przywilejów nadanych wyrobkom rękodzielni Pruskich, do dnia 31. Grudnia 1822.

R o z p o r z ą d z e n i e
względem wprowadzenia do Rossyi wyrobków rękodzielni Pruskich, lnianych i konopnych, wełnianych i skórzanych.

§. 1. Wyrobki rękodzielni Pruskich, lniane, konopne, wełniane i skórzane, opatrzone świadectwami pochodzenia, przy weyściu swięm do Rossyi, podlegać będą tylko opłatom oznaczonym w wykazie lit. E, załączonym, do Konwencyi z d. 7. (19.) Grudnia 1818.

§. 2. Dla zapobieżenia, ażeby pod nazwaniem wyrobków Pruskich, nie wchodziły do Rossyi przedmioty tegoż rodzaju wyrabiane w innych krajach, wyrobki Pruskie wyż pomienione, nie będą mogły bydź wprowadzone tylko przez komorę graniczną Połonga, i przez port Petersburgski.

§. 3. Na komorze Połonga, nie będzie można ani odbyć ich rewizyi, ani ieh oclić, ale stosownie do przepisów ogólnego Regulaminu Celnego, tyczących się transportu towarów zagranicznych, z komory deklaracyynęj do komory składowęj; co zaś do sukna na *transito* prowadzonego, podług Regulaminu z d. 31. Grudnia 1818. będą zaplombowane i ekspedyowane podług wyboru właściciela, do jednęj z dwóch komor składowych, Petersburga lub Moskwy.

§. 4. Rząd Pruski wyznaczy z swęj strony Władzę, któręj wyłącznie służyć będzie prawo dawania świadectw pochodzenia towarom lnianym, konopnym, wełnianym i skórzany, przeznaczonym do Rossyi. — Każdy, życzący sobie wystać do Rossyi wyż rzezone wyrobki, będzie powinien udać się do tej Władzy, dla otrzymania świadectwa; wykazać w szczególności, jakie są te towary, jaka ich waga brutto i netto, jeżeli są wyrobki skórzane, ich wartość ceny fabryczney, iakoteż ilość, znaki, i numera pak, w których expedyiowane bydź mają. (Ciąg dalszy nastąpi.)

Królestwo Polskie.

Gazety Warszawskie umieściły pod d. 27. Kwietnia następujące rozporządzenia Namiestnika Królewskiego w Radzie Stanu:

»Zważywszy zmiany w systemacie celnym Państwa Rossyjskiego zaprowadzone przez wyrok Najjaśniejszego Pana z dnia 12. Marca i potrzebę zastosowania urządzeń handlowych w Królestwie Polskiem do zasad tymże wyrokiem przepisanych, dopóki nowa taryfa dla Królestwa nie zostanie zaprowadzoną, na przełożenie Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu postanowiliśmy i stanowimy:

Art. 1. Dobrodziejstwo dotychczasowe zmniejszonę opłaty celney w czasie jarmarków, służyć będzie towarom, które w ciągu trwania wiosennego jarmarku na potrzebę i konsumpcyją prywatną sprzedane zostaną; towary zaś, które w czasie tegoż jarmarku na dalszy handel są przeznaczone, lub po jarmarku u handlujących pozostaną; podlegać mają opłacie całkowitego cła konsumowego podług dotychczasowęj taryfy.

Art. 2. Wolno będzie handlującym, którzy od powyżęj wzmiankowanych towarów zagranicznych na konsumpcyją prywatną podczas jarmarków nie sprzedanych cła konsumowego opłacić nie chcieli, też towary wyprowadzić z kraju na poprzedniem złożeniem w gotowości kaucyi cła konsumowemu wyrównywiający i za dopełnieniem przepisów, które Rząd za potrzebne do zapobieżenia nadużyciom uzna.

Art. 3. Towary lniane i skórzane z fabryk i rękodzielni Pruskich pochodzące, opłacać będą całkowite cło wchodowe i konsumowe podług taryfy dołączonęj do konwencyi między Rossyją i Prussami w dniu 7. (19.) Grudnia 1818. r. zawartęj.

Art. 4. Towary w Artykule 3ciem wyszczególnione przy wchodzie na jarmark oddzielną pieczęcią oznaczone zostaną, a to, co z nich po skończonym jarmarku od sprzedaży

na konsumpcyją prywatną pozostanie, wyłącznie tylko w miastach Woiewódzkich Płocku i Kielcach złożyć, i tamże dalej na konsumpcyją sprzedawac będzie wolno; wynika więc ztąd, iż prowadzenie handlu powyżęj wyszczególnionými towarami Pruskiemi po jarmarku, tym dwom tylko miastom wyłącznie służy, a dostrzeżone w handlu w innych miejscach podlegać będą konfiskacie i karom na defraudantów prawami przepisany.

Art. 5. Od d. 1. Czerwca r. b. miasto Kalisz będzie wyłącznym punktem wchodowym do wprowadzenia wyrobków Pruskich z wełny, lnę, konopi i skór, za opłatą całkowitego cła wchodowego; wpuszczanie przeto tychże wyrobków przez inne komory, zabrania się. Cło konsumowe opłacone będzie w miastach Płocku i Kielcach.

Art. 6. Wyroby te aż do końca roku bieżącego 1822 na konsumpcyją Królestwa Polskiego mogą bydź wyprowadzone w następujących tylko ilościach: Wyrobów wełnianych czternaście tysięcy funtów, wyrobów lnianych i konopnych dziesięć tysięcy funtów. Skór i wyrobów skórzanych na złotych pięćdziesiąt tysięcy.

Art. 7. Utrzymują się wszystkie przepisy przez powyższe urządzenie niezmienione, wyiswszy ściślejsze kontrolli na rogatkach Warszawskich, co do towarów wiezionych przez prywatnych na własną potrzebę, która uchyla się i jedynie do transportów na handel prowadzonych, rozciągnięta bydź ma.

Art. 8. Wykonanie niniejszego postanowienia Kommissyiom Rządowym Spraw Wewnętrznych i Policji, tudzież Przychodów i Skarbu, w czém, do któręj należy, polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyonęj dnia 23. Kwietnia 1822. r. (podpisy.)

Podług ogłoszonego wykazu ceny chleba na czas od 1go do 3iego Maja 1822 ważyć powinny: bułka montowa po kr. 1/2 łót. 4 7/8. — detto po kr. 1, łót. 9 6/8 — bułka ordynaryyna po kr. 1/2 łót. 6 4/8 — detto po kr. 1 łót. 13 5/8 — bochenek chleba białego po kr. 1 łót. 20 1/8 — detto po kr. 3 funt 1 łót. 28 5/8 — detto po kr. 6 funt 3 łót. 25 4/8 — bochenek chleba śniadego po kr. 1 funt, 1 łót. 11 5/8 — detto po kr. 3 funt 3 łót. 3 5/8 — detto po kr. 6 funt 6 łót. 7 4/8 — bochenek chleba razowego po kr. 2 funt 2 łót. 19 1/8 — Funct mięsa na cały miesiąc b. kosztuje 2 kr. w M. H.

O zachowaniu tego wykazu przekonać się można na wadze ku temu pod ratuszem wystawionęj; oraz używa się każdego, by wykroczenie przeciwne taryfie donieść, a prócz zataenia imienia, przyzwolita okolicznie nagrodę